

**МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ
УКРАЇНИ**

вул. Городецького, 13, м. Київ, 01001
Тел.: +380 44 278-37-23, факс: +380 44 271-17-83
E-mail: themis@minjust.gov.ua
http://www.minjust.gov.ua
Код ЄДРПОУ 00015622

**Міністерство внутрішніх
справ України**
вул. Академіка Богомольця, 10,
м. Київ, 01601

Національна поліція України
вул. Академіка Богомольця, 10,
м. Київ, 01601

Національна академія внутрішніх справ
пл. Солом'янська, 1, м. Київ - ДСП, 03035

ВЗЯТО НА КОНТРОЛЬ 1
Строк ви. 16.07.2018

№ _____
На № _____

ВРСЛЗ НАВС	
В.к. 04	31.05
07	20 18 р.
кількість аркушів:	2
осн. док.	2 додаток

Щодо рішення Європейського суду
з прав людини у справі «Чумак проти України»

06 березня 2018 року Європейським судом з прав людини (далі – Європейський суд) було ухвалено рішення у справі «Чумак проти України», яке набуло статусу остаточного 06 червня 2018 року. У цьому рішенні Європейський суд констатував порушення статті 11 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) у зв'язку з тим, що втручання у право заявника на мирне зібрання не відповідало нагальній суспільній потребі та не забезпечило справедливого балансу між конкуруючими інтересами та статті 13 Конвенції у зв'язку з відсутністю ефективного засобу юридичного захисту (стислий виклад рішення додається).

Крім того, Європейський суд зобов'язав Україну сплатити заявнику 4 500 (чотири тисячі п'ятсот) євро відшкодування моральної шкоди.

Відповідно до пункту 1 статті 46 Конвенції та статті 2 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» рішення Європейського суду є обов'язковими для виконання.

Під виконанням рішення Європейського суду слід розуміти виплату відшкодування, а також вжиття державою додаткових заходів індивідуального характеру, спрямованих на усунення конкретного порушення, визначеного в рішенні Європейського суду, та заходів загального характеру, спрямованих на усунення підстави для надходження до Європейського суду аналогічних заяв проти України у майбутньому.

За цими критеріями Комітет міністрів Ради Європи здійснює оцінку виконання державою рішень Європейського суду, виходячи з інформації,

ОВ Міністерство юстиції України
26045.3587-30-18/5.5 від
27.01.2018

430280

наданої державними органами щодо заходів, вжитих на виконання вказаних рішень. Відповідні положення закріплені у Правилах Комітету міністрів Ради Європи щодо контролю за виконанням рішень Європейського суду та умов дружнього врегулювання (10 травня 2006 року).

Обсяг та суть заходів загального та індивідуального характеру, необхідних для виконання кожного конкретного рішення Європейського суду, безпосередньо залежать від характеру порушень, констатованих Європейським судом.

З огляду на характер порушення, констатованого Європейським судом у справі «Чумак проти України», заходами загального характеру для виконання цього рішення є:

- 1) забезпечення права осіб на мирні зібрання відповідно до національного законодавства та Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод;
- 2) забезпечення професійної підготовки працівників правоохоронних органів з питань вивчення Конвенції та практики Європейського суду, зокрема, щодо права осіб на мирні зібрання.

Наказом Міністерства внутрішніх справ України від 04 грудня 2017 року № 987 затверджено положення про підрозділи поліції особливого призначення, до завдань яких, серед іншого, відноситься забезпечення публічної безпеки і порядку під час проведення зборів, мітингів, походів, демонстрацій та інших масових заходів.

З огляду на зазначене та з метою забезпечення виконання рішення у справі «Чумак проти України», а також беручи до уваги необхідність звітування держави перед КМ РЄ, прошу повідомити яким чином було забезпечено охорону порядку під час мирних зібрань за останній рік, а також надати інформацію щодо кількості притягнутих осіб до адміністративної відповідальності за порушення порядку організації зібрань.

У зв'язку з викладеним прошу довести висновки Європейського суду у цій справі до відома працівників правоохоронних органів всіх рівнів та до 27 липня 2018 року повідомити про результати розгляду цього листа.

Окремо повідомляю, що найближчим часом автентичний переклад вказаного рішення буде надруковано у збірнику нормативно-правових актів «Офіційний вісник України» та розміщено на сайті Міністерства юстиції України (https://minjust.gov.ua/cat_9329).

Додаток: стислий виклад рішення у справі «Чумак проти України»

**Заступник Міністра –
Уповноважений у справах
Європейського суду з прав людини**

Іван ЛІЩИНА

Вик. Яцикевич, 279-54-51

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ
СПРАВА «ЧУМАК ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF CHUMAK v. UKRAINE)
(Заява № 44529/09)

Стислий виклад рішення від 06 березня 2018 року

12 вересня 2006 року заявник, голова молодіжної організації «Чумацький шлях» (далі – організація), повідомив Вінницького міського голову про намір провести безстрокове пікетування перед будівлею Вінницької обласної адміністрації, починаючи з 14 вересня 2006 року. В оголошену дату організація розпочала пікет, встановивши під стінами обласної адміністрації два намети.

Наступного дня виконавчий комітет Вінницької міської ради звернувся з позовом до Ленінського районного суду м. Вінниці (далі – районний суд), вимагаючи заборонити організації організовувати та проводити пікетування вулиць і площ м. Вінниці та зобов'язати знести незаконно встановлені намети. До позовної заяви було додано заяви двох свідків. Того ж дня районний суд задовольнив вказаний позов. 15 вересня 2006 року протестувальники були розігнані працівниками міліції.

Заявник оскаржив це рішення до Апеляційного суду Вінницької області. Він стверджував, що відповідно до статті 182 КАС України позовна заява виконавчого комітету Вінницької міської ради не підлягала розгляду, оскільки її було подано з порушенням строку. Заявник також доводив відсутність доказів, що протестувальники порушували закон, окрім заяв двох свідків, які надали несправжні адреси і, отже, їх не можливо було ідентифікувати. Крім того, заявник скаржився, що суд не задовольнив його клопотання про встановлення місцезнаходження та виклик для допиту цих осіб і про виклик працівників міліції, які були присутніми на місці проведення пікету.

Суд апеляційної інстанції погодився з висновками районного суду, водночас встановивши, що санкція, накладена на протестувальників, була непропорційною, і відхилив решту аргументів заявника у зв'язку з необґрунтованістю. Вищий адміністративний суд України залишив без задоволення касаційну скаргу заявника.

До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявник скаржився за статтею 11 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція), що органи судової влади наклали свавільне та непропорційне обмеження на його право на свободу зібрань, а також за статтею 13 Конвенції на відсутність у нього ефективного засобу юридичного захисту.

Розглянувши скарги заявника за статтею 11 Конвенції, Європейський суд вказав на відсутність фактичних доказів, що відповідний пікет у цій справі спричинив будь-яку реальну перешкоду широкій верстві населення. Крім того, Європейський суд не знайшов обґрунтування всеохоплюючої заборони на можливість організації проводити будь-які інші пікети на будь-якій іншій вулиці усього м. Вінниці. Також Європейський суд підкреслив, що мирні зібрання вимагають від органів влади прояву певного ступеню толерантності, навіть якщо вони створюють деякі незручності для повсякденного життя, отже втручання у мирне зібрання не відповідало нагальній суспільній потребі та не забезпечило справедливого балансу між конкуруючими інтересами, а також з огляду на свою попередню практику у справах щодо України.

Розглянувши скаргу заявника за статтею 13 Конвенції, Європейський суд вказав, що вона прямо пов'язана зі скаргами, розглянутими за статтею 11 Конвенції, у зв'язку з чим немає необхідності розглядати її окремо.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

- «1. Оголошує заяву прийнятною;*
- 2. Постановляє, що було порушення статті 11 Конвенції;*
- 3. Постановляє, що немає необхідності окремо розглядати скаргу за статтею 13 Конвенції;*
- 4. Постановляє, що:*

(а) упродовж трьох місяців з дати, коли це рішення набуде статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач повинна сплатити заявнику 4 500 (чотири тисячі п'ятсот) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватись, в якості відшкодування моральної шкоди; ця сума має бути конвертована в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на вищезазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

5. *Відхиляє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції.»